

HOMO JURIS – PROFESORUL ALEXANDRU HERLEA (1907 – 1979)

*Elena Helerea, prof.dr.
Universitatea Transilvania din Braşov*

Abstract: Nu în toate societățile *Homo Juris* este recunoscut, stimat, apreciat. Perioada de instaurare a regimului comunist în România este o dovadă, iar viața, opera și destinul profesorului universitar doctor jurist Alexandru Herlea este mărturie vie. Lucrarea vine cu o scurtă prezentare a celui care a fost Alexandru Herlea, cărturar național-țărănist, profesor, jurist, anticomunist, disident politic, poet etc.

Memento

Relațiile de conlucrare din societatea umană sunt, într-un stat de drept, ordonate normativ prin reguli juridice, morale, religioase, tehnice și altele, prefigurate spontan sau construite, care dau coerență și consistență conviețuirii comunitare. Ordinea normativă, care este totdeauna și socială, relevă mai multe dimensiuni, una din aceste dimensiuni fiind cea juridică. Din aceasta rezidă calitatea naturală a omului ca jurist, așa cum dimensiunea morală relevă calitatea omului, de asemeni naturală, de ființă morală. Împărtășim opinia că originar juridicitatea, moralitatea, religiozitatea și tehnicitatea stau dimpreună și evoluează împreună, configurate într-o unitate culturală, determinată de același orizont axiologic - valori și principii.

Normele juridice sunt tot atîta de obligatorii pentru *Homo Juris* ca și cele morale pentru *Homo Moralis*, ca și cele pentru *Homo Ludens*. Dar, norma juridică este fie imperativă (onerativă sau interdictivă), fie permisivă, conturînd spații particulare de libertate, prin care consacră libertatea însăși.

Homo Juris este subiect de drept, care intră în raporturi juridice concrete, cu drepturi și obligații în respectul legilor în vigoare: numai membrii unei societăți colaborează și conviețuiesc într-o ordine normativă juridică care dă măsura acelei societăți cît privește co-laborarea și con-viețuirea. Co-laborarea este garantată prin organizarea prescriptivă a faptelor și actelor subiectului de drept strîns legate de proprietate, con-viețuirea este garantată prin organizarea prescriptivă a manifestărilor societale a persoanei fizice și a celei juridice [1].

Nu în toate societățile *Homo Juris* este recunoscut, stimat, apreciat. Perioada de instaurare a regimului comunist în România este o dovadă, iar viața, opera și destinul profesorului universitar doctor jurist Alexandru Herlea este mărturie vie. Destinul său tragic este exemplar pentru oameni de asemenea anvergură morală, ce și-au facut un țel din a apăra, cu propria-i viață, norma de drept și legea.

1. Activitatea profesorului Alexandru Herlea

Evocarea profesorului de drept civil de la Academia Comercială din Cluj – Braşov, Alexandru Herlea, în cadrul celei de a șaptea ediții a Simposionului

Fig. 1. Profesorul Alexandru Herlea, înainte de prima arestare, 1949.

International intitulat REGIMURILE COMUNISTE - MEMORIE RECENTĂ PENTRU O SOCIETATE DESCHISĂ a fost aleasă pentru o serie de considerente.

Virgil Ierunca în emisiunea: „Despre Alexandru Herlea”, difuzată la postul de radio Europa Liberă, în februarie 1981 și publicată ulterior, în 1994, în revista „Memoria” afirma că [2]: „... m-am oprit la profesorul Herlea pentru că el constituie un caz-tip al cărturarului național-țărănist care avea să plătească cu ani de temniță și muncă forțată pentru vina de a fi crezut în democrație, de a fi militat pentru ea; după cum avea să plătească și pentru faptul de a fi fost un cărturar generos, un jurist și un istoric „cosmopolit” - cum se spunea sub staliști – colaborând cu centre de cultură occidentală. Dacă mai adăugăm că avea și o origine socială „nesănătoasă”, înțelegem și mai repede de ce profesorul Herlea avea să devină o victimă exemplară a ienicerilor staliști...».

În alegerea subiectului prezentării, am mai fost sensibilizată și de legăturile profesorului Alexandru Herlea cu Brașovul și cu învățământul superior al acestuia precum și de originile sale transilvane.

Alexandru Herlea descinde dintr-o veche familie din Ardeal, prezentă în viața religioasă, politică și culturală a vremurilor. Îi amintesc pe Nicolae Rațiu (duhovnicul lui Horea), episcopul Vasile Moga și mulți alți protopopi din aceeași familie, pe deputații din dietele Transilvaniei Grigore Rațiu, Ioan Rațiu, Ioan Balaș, pe memorandiștii Nicolae Herlea și Rubin Patița, pe ofiterii Teodor Stanislau, baronul Gheorghe Balaș și Remus Herlea, pe juriștii și înalții funcționari Iosif Pop, Gheorghe Balaș, Dominic Rațiu, Zaharie Munteanu, Constantin Moga, Alexandru Herlea, personalități din învățământ și cultură: Ioan Moga, Moise Fulea, Gheorghe Dima, Lucian Blaga, Dorin Pavel.

Dar principalul argument pentru care această comunicare își găsește locul în cadrul simpozionului este cel privitor la felul în care funcționa justiția în România și rolul criminal al Securității. Asupra acestor aspecte voi insista.

Sub influența tradiției familiare, din frageda tinerețe, profesorul Herlea se angajează în viața cetății, înțelegând să militeze pentru o evoluție bazată pe marile valori de libertate, democrație, justiție și dreptate socială.

Personalitate bine conturată, Alexandru Herlea va milita pe diverse planuri.

Politic, se situează în aripa stângă a PNT fiind candidat în mai multe alegeri parlamentare – secretar al grupului de deputați hunedoreni în Parlament (1932). Profund opus tuturor formelor de totalitarism, se angajază în denunțarea derivelor totalitare de dreapta care erau puternic prezente în viața politică de la sfârșitul anilor '30 și în timpul războiului. La Brașov este unul din cei mai activi membri ai grupării de democrați strănsi în jurul revistei „Tara de mâine”, condusă de Victor Jinga, rectorul Academiei Comerciale, unde Herlea era profesor de drept civil. Acest grup întocmește în primavara lui 1944 un manifest intitulat „Proiect de enunțări principiale și

programatice” în care se denunță războiul și toate formele de totalitarism și se expune un proiect pentru organizarea politică și socială a României după terminarea războiului. Se preconizează o societate bazată pe marile valori enunțate mai sus, cu o economie de piață unde cooperarea liberă ocupă un loc important.

Ca jurnalist, Alexandru Herlea este prezent în multe publicații ale vremii cu articole referitoare la marile probleme politice, sociale, economice ale timpului. Este redactor șef al ziarului „*Solia*” din Oraștie și membru în biroul de conducere al Sindicatului Presei din Ardeal și Banat.

Ca avocat, desfășoară o campanie susținută de apărare a micilor proprietari din Munții Apuseni, deposedați în mod abuziv de societatea „*Mica*”. Procesele „*Mica*”, în care a pledat Alexandru Herlea, ajunse la Curtea de Casație, au avut un larg răsunet, denunțând venalitatea unor organe judiciare și a unor oameni politici marcantă ai vremii. Să-mi fie îngăduit să compar aceste procese cu ce se întâmplă astăzi la Roșia Montana. Apărarea Roșiei Montana se situează pe linia continuității apărării marilor valori pentru care Alexandru Herlea a activat bătut toată viața. Angajamentul fiului său, a profesorului Alexandru Herlea junior, întru apărarea Roșiei Montana, nu face decât să afirme continuarea tradiției familiei.

Ca om de știință, cercetător și profesor [3], Alexandru Herlea este un specialist recunoscut în domeniul proprietății imobiliare și în cel al istoriei dreptului din Transilvania. Dintre lucrările sale citez:

- „*Minele de aur din Munții Apuseni și drepturile statului asupra acestor mine*” (1940);
- „*Cărțile de proprietate în Transilvania*” (1943);
- „*O falsă concepție despre proprietatea agrară medievală*” (1944);
- „*Publicitatea imobiliară reală*” (1947);
- „*Elemente umaniste în vechiul drept românesc*”;
- „*Jurisdiția în Transilvania și probele primitive*”;
- „*Relații interteritoriale între populațiile Țărilor Române*”;
- „*Justiția penală în Transilvania în secolul XVI*”;
- „*Condițiile istorice ale elaborării Constituțiilor aprobate din Transilvania și urmările lor social-politice asupra populației românești*”.

Ultimele nu vor fi publicate decât după moartea sa, în volumul intitulat „*Studii de istorie a dreptului*” (1983) [4], care vede lumina tiparului prin grija soției sale, profesoara Silvia Herlea.

„*Aprobatae Constitutiones*”, o lucrare fundamentală pentru istoriografia Transilvaniei pe care Alexandru Herlea a tradus-o și analizat-o, nu va fi publicată decât în 1998, după ce, cu un an înainte, apăruse cel de al treilea volum din «*Studii de istorie a dreptului*» [5]. Toate vor fi publicate de către editura Dacia din Cluj, sub îngrijirea lui Liviu Marcu și Valeriu Sotropa. Mai multe din lucrările sale vor fi publicate în străinătate, cum este cazul lucrării „*Sur l’histoire de la condition juridique de l’enfant en Roumanie*”, publicată la Bruxelles, în „*Recueils de la société Jean Bodin*” (1977).

Doctor în științe juridice și doctor în științe economice și politice, Alexandru Herlea nu a rămas izolat într-un turn de fildeș ci a fost și un mare pedagog și animator al cercetării. Pe lângă Catedra de Drept civil al cărui titular era la Academia

Comercială din Braşov, organizează un prestigios seminar care funcţionează până în 1947, când este dat afară la primele epurări din învăţământul superior.

După pensionare (de la ieşirea din a doua detenţie şi până la pensionare, a ocupat un modest post de documentarist la Institutul de Istorie al Academiei „Nicolae Iorga”), în anul 1974 crează „Asociaţia de istorie comparativă a instituţiilor şi dreptului” pe care o afiliază la „Association Internationale d’Histoire du Droit et des Institutions” din Paris şi la Societatea „Jean Bodin” din Bruxelles şi fondează revista de limbă franceză «Recherches sur l’histoire des institutions et du droit», care continuă să apară şi astăzi. Asociaţia regrupa un număr important de foşti detinuţi politici, printre care şi Corneliu Coposu care, în acest cadru, a putut pentru prima dată să ia cuvântul în public după ieşirea sa din puşcărie; îi era recunoscător lui Herlea pentru aceasta [6]. Printre membrii asociaţiei, foşti detinuţi politici, îi menţionez pe Victor Jinga, Alexandru Constantinescu, Ovid Sachelarie, Petre Strihan, Ion Jovin, Constantin Bucşan, Corneliu Albu, Vasile Netea, Tudor Voinea, Salvador Brădeanu, George Fotino, Romulus Vulcănescu, Alexandru Valimărescu.

2. Procesul de la Braşov şi prima întemniţare

Să ne oprim acum asupra celor două procese în care a fost condamnat Alexandru Herlea, la un total de 25 de ani de temniţă.

Cunoscut ca un om de centru stânga, lui Alexandru Herlea i se fac, după 23 august 1944, numeroase propuneri de colaborare, începând cu cele ale lui Petru Groza şi Mihail Ralea. El le refuză şi se angajază cu curaj în denunţarea comunizării României şi a ocupaţiei sovietice.

În primăvara lui 1949 răspunde la solicitarea făcută de către Comitetul Naţional din exil condus de generalul Rădescu de elaborare a unui document care să analizeze situaţia politică, socială şi economică din ţară. Această solicitare i se trimite de la Paris lui Victor Anca; acesta informează mai mulţi fruntaşi naţional ţărănişti precum Eugen Haţeganu, Dumitru Gerota, Ion Lugoşianu, Bibi Popescu, Vasile Munteanu, Gabriel Tepelea şi face apel la Victor Jinga şi Alexandru Herlea pentru redactarea documentului. Memoriul întocmit este trimis la Paris de unde se cere un complement de informaţii. Această cerere este interceptată de către Securitate (care violează valiza diplomatică a Ambasadei Franţei prin care se făcea comunicarea) şi Anexa redactată de către Herlea şi Jinga este, la rândul ei, sesizată, înaintea expedierii. Securitatea organizează două procese: unul la Bucureşti, avându-l ca şef de lot pe Victor Anca şi celălalt, la Braşov, cu şef de lot Victor Jinga şi Alexandru Herlea. Victor Anca este condamnat la 10 ani şi ceilalţi membri ai lotului, până la 7 ani. La Braşov, Jinga şi Herlea sunt condamnaţi la 5 ani fiecare iar ceilalţi membri ai lotului au pedepse mai mici. Relativa clemenţă a tribunalului militar din Braşov s-a datorat preşedintelui Completului de Judecată, colonelul Lazăr, care nu a executat dispoziţiile de condamnare la 15 ani date de Securitate, fapt pentru care va fi dat afară din magistratură şi arestat.

Cei 5 ani de detenţie sunt efectuaţi de Herlea la închisoarea din Braşov (1 an) şi la Canalul Dunărea – Marea Neagră (4 ani), din care 3 ani în lagărul de la Peninsula – Valea Neagră. La închisoarea din Braşov este bătut crunt de către securistul Mayer care

îl rănește grav. Va fi operat numai peste un an la Canal de către doctorul deținut Achile Sari, fără anestezie și cu un bisturiu improvizat dintr-un cuțit de bucătărie. În diversele publicații despre Canal apare figura luminoasă a profesorului Herlea care s-a purtat cu multă demnitate și curaj. Menționez: „*Testamentul din morgă*” a lui Remus Radina [7], „*Morminte fără cruce*” a lui Cicerone Ionițoiu [8] și scrierile lui Nicolae Carje și Alexandru Bratu.

Familia profesorului Herlea va fi și ea persecutată în această perioadă. Soția sa, Silvia Herlea, profesoară de liceu și asistent universitar, este dată afară din învățământ și obligată să divorțeze pentru a găsi un loc de muncă într-o fabrică. Familia, mama cu cei doi copii, dintre care cel mic grav bolnav, va fi evacuată din locuință în 1952. Copilul bolnav va deceda după câțiva ani, în 1957. Să amintesc că și mama Silviei Herlea, sora profesorului Ion Lupaș (închis și el 5 ani la Sighet) a fost arestată și deținută în 1952.

3. A doua întemnitare: Inscenările Securității

Dupa eliberarea sa din închisoare, în august 1954, Alexandru Herlea lucrează un an ca cioplitor de piatră, singurul post pe care l-a putut ocupa. În toamna anului 1955 devine șeful oficiului juridic (post nou creat) al GOSTAT-ului din regiunea Brașov. Organizează acest oficiu pentru care recrutează 17 avocați, profesioniști de primă mână, majoritatea foști deținuți politici. Pentru Ministerul Agriculturii elaborează un studiu privind proprietatea imobiliară a statului, adoptat de către acesta ca bază teoretică de organizare a teritoriului.

Profesorul Herlea este, după ieșirea sa din pușcarie, urmărit îndeaproape. Securitatea recurge la tot felul de metode pentru al re-aresta. Securitatea trebuia să-și justifice existența și să mențină atmosfera de teroare în țară, mai ales după revoluția din Ungaria din toamna anului 1956.

Prima încercare de re-întemnițare a lui Herlea are loc în primavara lui 1958 când Securitatea propune unui funcționar de la Banca Agricolă (Mitan) să declare că a furat cei peste 100.000 de lei (pe care îi delapidase și pentru care, conform legii, ar fi fost condamnat la moarte) din ordinul lui Herlea, care urmărea sabotarea economiei naționale. Inscenarea fiind prea cusută cu ață albă (prof. Barba, de la Institutul Politehnic din Brașov, expert contabil, refuză să semneze constatarea, găsind-o absurdă), Securitatea imaginează un alt scenariu.

Arestează mai multe persoane și convinge pe preotul Ilie Piso din Zărnești și pe doctorul Gogonea din Sibiu să declare că Herlea a organizat o acțiune contra-revoluționară de răsturnare a regimului. Se constituie un lot de 18 persoane, cu Herlea șef de lot, Eugen Lazăr sub-șef al național-țărăniștilor și Mălușel sub-șef al legionarilor.

Ancheta este condusă de ofițerii de securitate Urzică și Alexandrescu care nu recurg numai la puneri în scenă dar și torturează fizic și moral. Ambii, ajunși la gradul de generali, au beneficiat după decembrie 1989 de pensiile indecente, atribuite ofițerilor de securitate. Unul din aceștia, care mai este și astăzi în viață, continuă să se bucure de toate privilegiile, în timp ce foștilor deținuți politici și familiilor lor li se

acordă compensații derizorii pe motivul că statul nu are bani. Are însă bani să plătească exorbitantele pensii ale criminalilor.

Dar, să revenim la proces. Asupra lui Herlea se fac presiuni brutale pentru a-l determina să declare că a acționat din ordinul lui Mihai Popovici (unul din importanții vice-președinți ai PNT) și a înscena astfel un mare proces național. Profesorul Herlea nu cedează, și atunci, după doi ani de anchetă, se deschide la Brașov procesul lotului format din cele 18 persoane. Procurorul cere condamnarea la moarte a lui Herlea. Acesta păstrase însă un alibi hotărâtor pe care nu-l va divulga decât în ziua procesului, știind prea bine că Securitatea putea oricând să modifice orice. Dosarul constituit de Securitate afirmă că ședința de constituire a organizației contra-revolutionare a avut loc în vara lui 1954, de ziua onomastică (Sfântul Ilie – 20 iulie) a preotului Piso, în locuința acestuia de la Zărnești. Ori, Herlea a fost eliberat de la Canal în august 1954, aflându-se, deci, în ziua cu pricina în închisoare. Este condamnat totuși la 20 de ani de temniță, în ciuda evidentei înscenării. Ulterior, doctorul Gogonea care se afla închis împreună cu Herlea (grav bolnav) la Jilava revine asupra falsei mărturii, informând procuratura că în privința lui Herlea a mințit. Părintele Piso refuză însă să retracteze.

În acest proces mulți inculpați au avut o atitudine demnă și morală. Avocatul Mălușel și economistul Lazăr, cei doi sub-șefi de lot, în ciuda torturilor, nu s-au pretat la declarații false și nu au făcut jocul Securității. Ei au fost condamnați la câte 18 ani fiecare. Cei care nu au putut rezista torturilor fizice și morale și nu au revenit nici la proces asupra falselor declarații au fost și ei răsplătiți cu câțiva ani de temniță.

În aceeași zi cu procesul Herlea s-a judecat la tribunalul militar din Brașov un alt proces politic, al cărui șef de lot era profesorul Victor Jinga. Acesta, învinuit de propagandă împotriva statului, a fost condamnat la 10 ani închisoare.

3. Din fișa de penitenciar

Consemnăm mai jos Fișa de penitenciar a profesorului Alexandru Herlea, extrasă de pe site-ul Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc [9].

Herlea Al. Alexandru, n. în 24 iunie 1907 la Vinerea, Alba, fiul lui Alexandru și Dora, dom. Orăștie, Huneadoara, contabil (), prof. univ., fără avere/dr. în Drept, căs. Silvia I băiat, PNȚ, arestat în 15 VIII 1949, P. Or. Stalin (15 X 1949), cond. de TM Stalin (541/50) la 5 ani cor. pt. uneltire, Poarta Albă (20 II 1951), Valea Neagră, Poarta Albă (6 V 1951), Valea Neagră (13 V 1951), Poarta Albă (26 XI 1953), elib. în 13 VIII 1954. Cu. dom. la Brașov, str. S. Pârvulescu 7, jurisconsult Trust GAS Brașov (prof. univ.), fără avere, arestat în 16 III 1959, Codlea (22 III 1961), cond. de TM Reg. III Cluj (68/1961), la 20 ani MS pt. uneltire, Jilava (8 VIII 1961), Văcărești (21 VIII 1962), Jilava (27 X 1962), Văcărești (14 XI 1962), Jilava (29 XII 1962), elib. în 16 I 1963, grațiat D. 5/ 1963. [FJ].

4. Pro memoria

De o mare sensibilitate, Alexandru Herlea a fost și poet. Cu puțin înainte de a muri a reușit să scoată la editura „Litera” trei plachete de poezii intitulate „La porțile gândului”, „Pe puntea întrebărilor” și „Cronica neliniștii”. Peste o mie de poezii i-au

fost confiscate de Securitate și nu au fost încă găsite. Cum i-au fost confiscate la diferite percheziții alte manuscrise cu caracter memorialistic sau științific care nici ele nu au fost recuperate. Mai există însă, din fericire, câteva manuscrise, memorii și amintiri, pe care Alexandru Herlea le-a redactat spre sfârșitul vieții și care se află în posesia fiului său.

În concluzie, doresc să subliniez că profesorul Alexandru Herlea, demn continuator al familiei sale, a fost la rândul său, un cărturar deschizător de drumuri, un exemplu de luptător pentru identitatea națională și pentru marile valori ale civilizației europene. Probitatea sa științifică și umanismul său au marcat profund pe cei care l-au cunoscut.

Mulumiri

Aduc mulțumiri fiului profesorului, profesor dr.ing. Alexandru Herlea junior⁵², care mi-a pus la dispoziție o bogată documentație, mergând de la publicații la unele documente din dosarele CNSAS. Ele mi-au permis să realizez această comunicare. Doctor honoris causa a Universității *Transilvania* din Brașov, fost ministru al Integrării Europene, Alexandru Herlea junior a jucat un rol eminent în procesul de deschidere a negocierilor de aderare a României la Uniunea Europeană, prin care România, depășind vicisitudinile istoriei, a revenit în marea familie europeană, pe care n-ar fi trebuit s-o părăsească niciodată.

Mulțumesc, de asemenea, profesorului Florentin Olteanu, președintele Fundației Culturale Negru Vodă din Făgăraș, care mi-a furnizat numeroase informații de spre calvarul întemnițărilor și deportărilor din România.

Bibliografie

1. Gheorghe M. *Homo juris – Patrimonium technicus*. Sesiunea CRIFST Medias, iunie 2012 (în curs de publicare).
2. Ierunca V. *Despre Alexandru Herlea*. Evocare la postul de Radio Europa Liberă, februarie 1981, Memoria, Revista gândirii arestate, editată de Fundația Culturală Memoria, sub egida Uniunii Scriitorilor din Romania, Nr. 12, p. 37-46.
3. Dumitrescu T., Mircea V. *Monografiile și biografiile corpului profesoral al Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale și al ISEP-ului Brașov (1927/1929 – 1948 și 1948-1950)*. Vol. 3, ASE București.
4. Herlea A. *Studii de istoria dreptului. Organizarea de stat*. Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1983.
5. Herlea A. *Studii de istoria dreptului*. Vol.3. Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1997.
6. Bălescu F. (născută Coposu). *Scrisoare către Alexandru Herlea junior*, București, 1996.
7. Radina R. *Testamentul din morgă*. Editura Jurnalul Literar, București, 2008.
8. Ionițoiu C. *Morminte fără cruce*. Jon Dumitru Verlag, Munchen, 1982.
9. Fise de penitenciar, http://www.crimelcomunismului.ro/ro/fise_detinuti_politici/

---

⁵² Alexandru Herlea junior a donat Bibliotecii Universității *Transilvania* din Brașov biblioteca tatălui său, care conține și multe din publicațiile acestuia.

FISA PERSONALA 19

Intocmită de Direcția, Serv. Județean Reg. de Sec. Brașov

Numele și prenumele: Alexandru Alexandru

Cu porecla: Sandicu

Nume fals: -

Semnătura infractorului: Alex. Herlea

Felul infracțiunii:		C.N.S.A.S. 16. IUN. 2010 S.I.P.R.D.
ocupațiunea:	<u>profesor Universitar</u>	
originea socială:	<u>intellectual</u>	
afiliația politică:	<u>ne însușit</u>	
Avere:	<u>n' are</u>	
Vârsta:	<u>42 - ani</u>	
Anul nașterii, comuna, județul, țara,: <u>24 Iunie 1907 - ca. Vinerea - Hun' de Jos</u>		
Ultimul domiciliu: comuna, județul, țara,: <u>Branov. R. G. Poprici NEZ</u>		
Domiciliul anterior: <u>Orașul -</u>		
Naționalitatea:	<u>Român</u>	EXPUNEREA REZUMATIVĂ A INFRAȚIUNII: Sugestia lui Victor Anca i-a transmis lui Victor fuga în urma căreia fapt împreună cu fuga au întocmit două me- morii cuprinzând si- tuatia politică, economi- că și socială din țară, ducând aceste memorii lui V. Anca, pentru a fi trimise la Paris lui Augustin Popa.
Conștiința:	<u>Român</u>	
Religiunea:	<u>Ortodox</u>	
Starea civilă:	<u>casătorit</u>	
Tata:	<u>Alexandru</u>	
Mama:	<u>Dana</u>	
Sot(-ia):	<u>Elvira</u>	
Copii:	<u>2 -</u>	
Rude:	<u>2 surori</u>	
A fost fotografiat de:	<u>W. Stănescu</u>	
Dactiloscopia de:	<u>Cliseul Nr. 20/5</u> <u>Aliașcu</u>	
Studii:	<u>Latîn și Drept</u>	
Limba ce posedă:	<u>română, engl. franceză</u>	
Situația militară:	<u>sot în rezervă</u>	
Specialitatea ca infractor:	<u>-</u>	
Formula dactiloscopică: _____		
FOTOGRAFIA		
		

Fig. 2. Fișa personală a Prof. Alexandru Herlea, de la CNSAS, la prima arestare, în 1949.

în anul 1907 luna ianie ziua 24
 în America raionul Orădie
 în Hunedoara fiul lui Alex.
Dora domiciliat în comuna Or.
Stalin strada Suzana Pivulocani 7
Stalin regiunea Stalin

profesia : la data arestării Jurist Consult
 în trecut Profesor

loc de muncă Inst. 9115 Or. Stalin

deținutului : la data arestării nu are
 în trecut nu are

soție : în prezent divorțată Domiciliul Or. nr. 142. Pivulocani Nr. 7.
 în trecut nu are

soț : în prezent nu are
 în trecut nu are

părinții : în prezent Mama Leonie Domiciliul Orădie Str. Karl Marx 8.
 în trecut funcționar

părinții : în prezent nu are
 în trecut nu are

ocupația : funcționar studiul dr. în drept

naționalitatea Română Dacă posedă Pașaport _____

civilă : Cosălonț Numele soției Beatrix Silvia Copii băieți 1
7 fete 1

militar ctg. 1907 gradul, unitatea cărui aparține Gr. Com. Mil. Or. Stalin

mența politică : La data arestării Revoașt
 în trecut S.N.T.

fizice : Talia 1.69 m., Fruntea lată Nasul drept Gura mică Bărbia nu are
meadă Ochii caprui Părul castaniu Sprințele oriente Barba roșie
 Urechile nu are Mustăța roșie
 Semne particulare : nu are

sănătății : _____

acte penale : 15.04.1949. la 13.04.1954

arestare : în ziua de 16.11.59 pe baza mandatului de arestare nr. 40 din 16.11.1959
 emis de U.M. Or. Stalin pentru faptul de com. org. subversivă art. 209 p. i. cp.
 arestare pe scurt a faptului : _____

detențiune : _____
 și depus în ziua de _____ pe baza adresei nr. _____ din _____
 emisă de : _____
 provizorii sau definitive : _____
 emisă pentru _____ la _____ în ziua de _____
 emisă la _____ prins din evadare la _____ în ziua de _____
 emisă pentru arestare : _____

Fig. 3. Fișa personală a Prof. Alexandru Herlea, de la CNSAS, la a doua arestare, în 1959.